

- c) zważywszy, że art. 64 TFUE ma zastosowanie jedynie do niektórych rodzajów przepływu kapitału, czy art. 64 TFUE może mieć zastosowanie w okolicznościach, w których przepływy kapitału mogą być zakwalifikowane zarówno jako inwestycje bezpośrednie (o których mowa w art. 64 TFUE), jak i jako inny rodzaj przepływu kapitału niewymieniony w art. 64 TFUE?
- 5) Jeśli ograniczenie miało miejsce i jest bezsporne, że ograniczenie to było co do zasady uzasadnione nadrzędnymi względami interesu publicznego (a mianowicie koniecznością zachowania wyważonego rozdziału kompetencji podatkowych), czy ograniczenie to było konieczne i proporcjonalne w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności w sytuacji gdy dany podatnik zrealizował przychody z tytułu zbycia składnika aktywów równe pełnej wartości rynkowej tego składnika aktywów?
- 6) Jeśli nastąpiło naruszenie swobody przedsiębiorczości lub prawa do swobodnego przepływu kapitału:
- a) czy prawo Unii wymaga, aby interpretować przepisy krajowe lub odstąpić od ich stosowania tak, aby zapewnić GL możliwość odroczenia płatności podatku?
- b) jeśli tak, to czy prawo Unii wymaga, aby interpretować przepisy krajowe lub odstąpić od ich stosowania tak, aby zapewnić GL możliwość odroczenia zapłaty podatku do momentu zbycia aktywów poza podgrupę, której spółką dominującą jest spółka będąca rezydentem w innym państwie członkowskim (tj. „na zasadzie realizacji”), lub czy możliwość zapłaty podatku w ratach (tj. „na zasadzie ratalnej”) może stanowić proporcjonalny środek zaradczy?
- c) jeśli co do zasady możliwość zapłaty podatku w ratach może stanowić proporcjonalny środek zaradczy:
- (i) czy jest tak jedynie w przypadku, gdy prawo krajowe zawierało taką możliwość w momencie zbycia aktywów, czy też jest zgodne z prawem Unii, aby taka możliwość została zapewniona w drodze środka zaradczego po zdarzeniu (mianowicie, aby sąd krajowy zapewnił taką możliwość po zdarzeniu poprzez zastosowanie wykładni zgodnej lub niestosowanie przepisów)?
- (ii) czy prawo Unii wymaga, aby sądy krajowe zapewniły środek zaradczy, który w możliwie najmniejszym stopniu ingeruje w daną swobodę wynikającą z prawa Unii, czy też wystarczy, aby sądy krajowe zapewniły środek zaradczy, który będąc proporcjonalnym, w możliwie najmniejszym stopniu odbiega od obowiązującego prawa krajowego?
- (iii) jaki okres spłaty rat jest konieczny?
- (iv) czy środek zaradczy obejmujący plan ratalny, w którym płatności stają się wymagalne przed datą ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornych między stronami, jest sprzeczny z prawem Unii, tj. czy terminy płatności rat muszą być perspektywne?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez County Court at Birkenhead
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 grudnia 2020 r. – BT / Seguros Catalana Occidente, EB**

(Sprawa C-708/20)

(2021/C 110/22)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

County Court at Birkenhead

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BT

Strona pozwana: Seguros Catalana Occidente, EB

Pytania prejudycjalne

- a) Czy art. 13 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ przewiduje wymóg, by podstawa roszczenia, na którą powołuje się poszkodowany, wytaczając powództwo przeciwko ubezpieczającemu/ubezpieczonemu, obejmowała sprawę dotyczącą ubezpieczenia?
- b) Jeżeli odpowiedź na pytanie a) jest twierdząca, czy okoliczność, iż powództwo, które poszkodowany zamierza wytoczyć przeciwko ubezpieczającemu/ubezpieczonemu, wynika z tych samych okoliczności faktycznych co powództwo bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi i jest wytoczone w ramach tego samego postępowania, jest wystarczająca, aby uznać, że powództwo poszkodowanego obejmuje sprawę dotyczącą ubezpieczenia, nawet jeżeli podstawa roszczenia poszkodowanego wobec ubezpieczającego/ubezpieczonego nie ma związku z ubezpieczeniem?
- c) Ponadto i pomocniczo – jeżeli odpowiedź na pytanie a) jest twierdząca, to czy okoliczność istnienia sporu między ubezpieczycielem a poszkodowanym co do ważności lub skuteczności polisy ubezpieczeniowej wystarczy, by uzasadnić twierdzenie, iż powództwo poszkodowanego obejmuje sprawę dotyczącą ubezpieczenia?
- d) Jeżeli odpowiedź na pytanie a) jest przecząca, czy wystarczy, by przypozwanie ubezpieczającego/ubezpieczonego w ramach powództwa bezpośredniego wytoczonego przeciwko ubezpieczycielowi było dozwolone prawem właściwym dla powództwa bezpośredniego przeciwko ubezpieczycielowi?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Appeal Tribunal for Northern Ireland (sąd apelacyjny dla Północnej Irlandii, Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 grudnia 2020 r. – CG / Department for Communities in Northern Ireland

(Sprawa C-709/20)

(2021/C 110/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Appeal Tribunal (Irlandia Północna)

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: CG

Strona przeciwna: Department for Communities in Northern Ireland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 3 lit. c) ppkt (i) Universal Credit Regulations (przepisów w sprawie zasiłku na pokrycie kosztów utrzymania) (Irlandia Północna) z 2016 r. – wprowadzony na mocy Social Security (Income-related Benefits) (Updating and Amendment) (EU Exit) Regulations (przepisami o zabezpieczeniu społecznym, świadczenia związane z dochodem, uaktualnienie i zmiana, wystąpienie z UE) (Irlandia Północna) z 2019 r. – i wyłączający z prawa do zasiłków z zabezpieczenia społecznego obywateli UE mających prawo pobytu w kraju (zezwolenie na pobyt czasowy) (w tym przypadku „wstępny status osoby osiedlonej” zgodnie z załącznikiem UE do przepisów imigracyjnych Zjednoczonego Królestwa), jest bezprawnie dyskryminujący (bezpośrednio lub pośrednio) w rozumieniu art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz niezgodny ze zobowiązaniami ciążącymi na Zjednoczonym Królestwie na mocy European Communities Act 1972 (ustawy z 1972 r. o Wspólnotach Europejskich)?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i uznania art. 9 ust. 3) lit. c) ppkt (i) przepisów w sprawie zasiłku na pokrycie kosztów utrzymania z 2016 r. (Irlandia Północna) za pośrednio dyskryminujący, czy art. 9 ust. 3) lit. c) ppkt (i) przepisów w sprawie zasiłku na pokrycie kosztów utrzymania z 2016 r. (Irlandia Północna) jest uzasadniony zgodnie z art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i niezgodny ze zobowiązaniami ciążącymi na Zjednoczonym Królestwie na mocy European Communities Act 1972 (ustawy z 1972 r. o Wspólnotach Europejskich)?